

Kaupungin valot

Pimenevissä, yhä lämpimissä elokuun illoissa on jo havaitsevanaan lähestyvän syksyn melankoliaa. Parviksi kokoontuneet, kesän kasvattamat muuttolinnut harjoittavat lentotaitoaan yhä aikaistuvien auringonlaskujen punertamien pilvien pehmeää peittoa vasten. Elokuinen luonto on vielä yllättävän vihreää viidakkoa, verrattuna kuivien edelliskesien jo tähän aikaan syksyn väreihin vaihtuneeseen luontoon. Alkusyksyistä ruovikkojen rauhaa rikkoo vain silloin tällöin sarja haulikon laukauksia, alkaneen sorsanmetsästyksen kaukaisia kaikuja säkkipimeillä metsästyksmailla.

Melkoista paukuttelua on kuulunut myös Kaustisen – Ullavan seurakunnasta, Ullavalaisien seurakunnan jäsenten ollessa osallisena tulevaa kuntaliitosta, ja siitä koituvan oudon tilanteen johdosta. Erikoinen episodi oli mm. se yksipuolinen julkilausuma, kuin jostain kaukaa historian hämärästä, menneen valtakunnan politbyroon istunnosta lähtenyt julistus jättää seurakunnan Ullavalaiset jäsenet uuden uljaan kaupungin alueelle muodostuvan seurakuntien yhteenliittymän vastuulle, ja näin menetellen jäädä itse sinnittelemään aikaa vastaan. Näin ei todennäköisesti tule käymään. Asiaa selvittämään asetettu virallinen selvitysmies on suositannut koko seurakunnan -kiluineen ja kaluineen- liittymistä uuteen, kuntaliitoksessa syntyvään Kokkolan seurakuntayhtymään.

Kuin Fakiiri veneestä, se sitten tipahti, viime viikon perjantaina, korkeimman hallinto-oikeuden päätös, Ullavanjärven kunnostuksesta tehdyistä valituksista. Vuosikymmeniä kestänyt vatvominen näyttäisi viimein olevan päätöksessään ja toimet järven tilan kohentamiseksi olisivat saamassa virallisen siunauksen. Tosin mahtakohan enää pelkkä vesipinnan korottaminen olla se mikä pelastaa umpeenkasvaneen ja mudalla täyttyneen järven. Jos vesipinnan korkeudella leikkiminen on ainoa mitä järven kunnostamiseksi tehdään, ei lopputulos ole nykytilaa parempi. Vesikasvillisuus joka vedenpinnan nostamisella tilapäisesti vähenee, tulee elpymään ja valtaamaan entistä enemmän elintilaa. Onkohan tuolloin taas lääkkeenä vedenpinnan korotus? Ehkä tätä silmällä pitäen on järveä reunustavia patovalleja korotettu ja vahvistettu kestäämään kovaakin aallokkoa, jopa nykyisin syrjäisillä, kaukana pääaltaasta olevilla ruohottuneilla järvenlahdilla.

Runsas vuosi sitten kirjoitin ensimmäisessä kolumnissani kuinka kunnat Kokkolan kauppatorilla tapahtuman yhteydessä järjestetyssä Ullava- visassa osoittautui että suurin osa Kokkolalaisista olisi alkuperältään Ullavalaisia. Lisäksi heitin ilmaan idean suuresta uudesta Ullavasta. Tavallaan tuo osui omaan nilkkaan; Uusi suuri kyllä tulee syntymään, mutta Ullava vain pienenä osana sitä. Palaute tuosta ja muista sepustuksistani on ollut positiivista ja kannustavaa -kiitos siitä.

60- luvun lopulla julkisuudessa keskusteltiin vilkkaasti kaupungistumisesta. Monet kauppalat olivat saamassa kaupungin aseman. Veljeni Esko kysyi tuolloin vanhemmiltani, ”Milloin Ullavasta tulee kaupunki?” Vastaukseen sai veljeni naurahduksen kera ”Ei koskaan.” Kuinka väärässä vanhempani olivatkaan.

Valoa ja väriä syksyn pimeyteen tuo elokuun lopulla huvilakauden päättäjäisten juhla; Venetsialaiset. Myös Ullavan järven rantamilla ja saarten sokkeloissa on tuota Kokkolalaista juhlaa vietetty jo useina vuosina. Järven pintaan heijastuvat värikkäät valot ja räiskyvät ilotulitteet ovat osaltaan olleet valmistamassa tietä Ullavalaisille kaupungin valojen kiihkeään sykkeeseen, tulevaisuudessa osana sitä.

*Sisko tahtoisin jäädä
mutta moottoritie on kuuma
kaupunkien valot mulle huutaa
tahtoisin selittää mutta laiva odottaa
sä olet mulle unelmaa mutta maailma on totta
on, maailma on totta, on, on
Pelle Miljoona*

RAUNO NIIRANEN